

Studentene rapporterer at de har hatt et svært godt faglig utbytte av emnet (gjennomsnitt: 1,0 på en skala der 1 er «svært godt utbytte» og 7 er «svært dårlig utbytte»). Spesielt trekkes rapportarbeidet frem som en verdifull læringsarena for å anvende samfunnspsykologiske perspektiver på konkrete utfordringer i kriminalitetsforebyggende arbeid. Den tette koblingen mellom teori og praksis oppleves som både lærerik og meningsfull.

Samtidig peker studentene på et høyt engasjement og god formidlingsevne hos underviserne, med et snitt på 1,0 for undervisernes kvalitet og 1,0 for utbyttet av undervisningen generelt. Spesielt nevnes underviser Samantha for sitt faglige engasjement, kreativitet og evne til å tilgjengeliggjøre komplekse teorier, både i forelesninger og i veiledningen av rapporten.

Når det gjelder rammebetingelser som tekniske forhold og undervisningslokaler, er studentene også godt fornøyde (gjennomsnitt: 1,5). De opplever undervisningsmengden som jevn og balansert, med et snitt på 3,5 for «omfanget av undervisningen» (der 4 indikerer «passe»). Likevel uttrykkes et ønske om 1–2 ekstra forelesninger for å styrke helheten. Pensum vurderes som passe omfattende (gjennomsnitt: 4,0) og noe avansert (3,5), men det påpekes et ønske om å inkludere teoretiske perspektiver fra blant annet kritisk teori, kultursosiologi og samfunnskriminalologi for å styrke emnets tverrfaglige dimensjon.

Studentene vurderer arbeidsmengden som høy – særlig i lys av praksisoppholdet. De gir et snitt på 5,0 for hvor mye arbeid emnet krever (på en skala der 7 betyr «svært mye»). Praksisoppholdet beskrives som både utfordrende og svært lærerikt. Det oppleves krevende å balansere rapportarbeid, praksis og andre oppgaver, spesielt for små grupper. Likevel fremheves praksis som avgjørende for å forstå samspillet mellom samfunnspsykologiens teori og praksis, og som et viktig bidrag til egen faglig utvikling.

Når det gjelder vurderingsformene, gir studentene et snitt på 2,0 for om disse er hensiktsmessige (der 1 betyr «svært hensiktsmessig» og 7 «svært lite hensiktsmessig»). De anser rapporten som et godt og relevant vurderingsverktøy, men understreker at kravene til rapporten og de generelle fristene kan være mer tydelige og forutsigbare for å lette planleggingen.

Avslutningsvis er studentene svært fornøyde med egen innsats (snitt: 1,5) og helheten i emnet. De trekker frem at emnet har gitt dem et solid grunnlag for videre arbeid, inkludert masteroppgaven, og at de har fått med seg dypere refleksjoner om samfunnspsykologiens plass i samfunnsutviklingen. De uttrykker også en tydelig takknemlighet overfor underviserne og oppfølgingen de har fått.

Kort oppsummert:

Emnet vurderes som svært lærerikt og inspirerende, med sterkt faglig utbytte og engasjerte forelesere. Studentene peker på forbedringsmuligheter som bedre koordinering med praksis og tydeligere rammer, men helhetsinntrykket er at emnet har gitt både kunnskap og viktige praktiske erfaringer for videre studier og arbeid.